

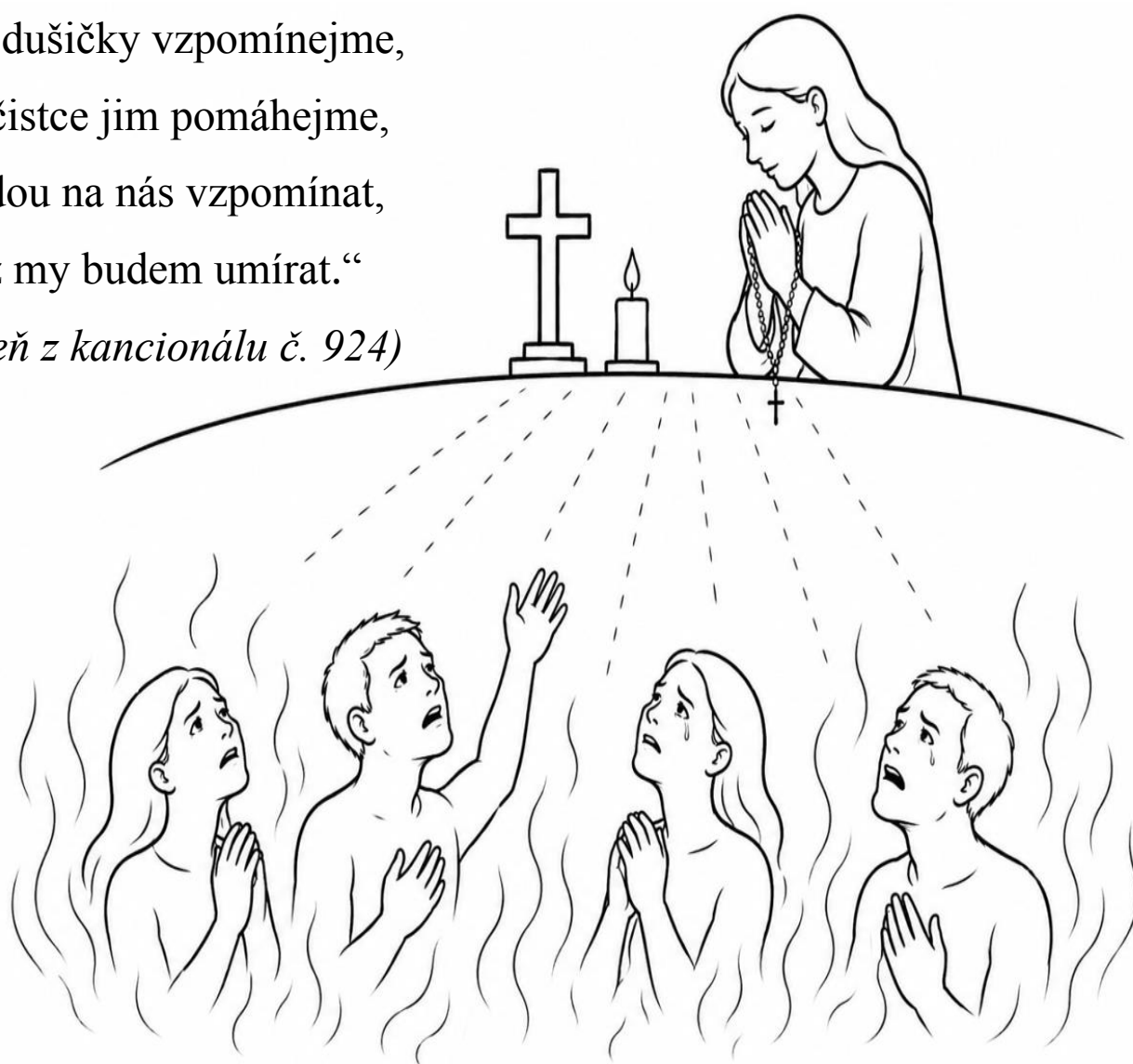


DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

„Na dušičky vzpomínejme,
z očistce jim pomáhějme,
budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat.“

(píseň z kancionálu č. 924)



**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**



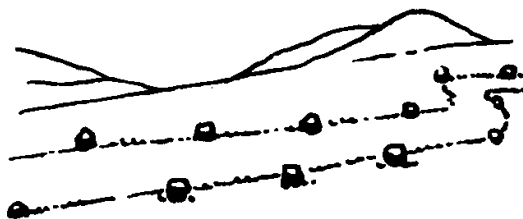
Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Podzim nás každoročně zve ke ztišení a zamyšlení. Když se dny krátí a na hřbitovech rozsvěcujeme svíčky, vzpomínáme na ty, kteří byli součástí našeho života a kteří nám dnes chybějí. Vybavují se nám jejich tváře, slova, společné chvíle i drobnosti, které jsme možná kdysi považovali za samozřejmé. Dušičky nám připomínají, že lidský život je křehký, ale také to, že láska nekončí posledním rozloučením. To, co jsme s druhými prožili, v nás zůstává. Pro nás křesťany je toto období také časem naděje, že smrt nemá poslední slovo a že Bůh nás neopouští ani za hranicí našeho pozemského života. Možná právě v těchto dnech stojí za to nejen navštívit hřbitov, zapálit svíčku a pomodlit se, ale také se na chvíli zastavit a uvědomit si, co je v našem životě opravdu důležité. Neodkládejme na později slova vděčnosti, odpuštění ani obyčejné projevy lásky k těm, kteří jsou stále mezi námi.

Pout' do Assisi

V rámci Roku svatého Františka jsme letos koncem června putovali z Loreta do Assisi. Vyrazili jsme ze Znojma ve čtvrtek ráno a večer dojeli do Loreta. Loreto je poutní místo, kde se nachází domek Panny Marie, přenesený z Nazareta (tzv. Svatá chýše). Prohlédli jsme si kostel a v domečku Panny Marie měli mši svatou. V pátek ráno jsme se dali na cestu. Ještě jednou jsme se zastavili pozdravit Pannu Marii a pak už se šlo. Bylo to v době, kdy u nás byla velká tepla a v Itálii to nebylo o nic lepší. Přesto 17 poutníků a dva řidiči statečně snášeli útrapy i radosti poutě. Zpočátku nebyla krajina až tak okouzlující, ale to se změnilo po pár dnech.

První den pouti jsme zažili zajímavé setkání s paní z Mexika, která mluvila česky. Šla s manželem z La Verny do Loreta. My jsme šli jen půl cesty (Assisi je zhruba v půlce) a měli doprovodné vozidlo, které nám vezlo zavazadla, oni měli velké batohy. Prohodili jsme pár slov, vyfotili se a každý jsme se vydali jiným směrem.

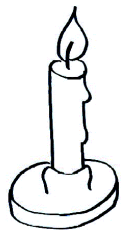


Večer jsme došli do Maceraty, kde jsme přespávali v klášteře kapucínů. Potěšující bylo, že kromě možnosti odsloužit si u nich mši svatou, nám připravili i večeři. V sobotu jsme dorazili do Tolentina, kde jsme spali v ohromném komplexu fary, kostela a zároveň i společenského centra. V neděli jsme přespávali v Camerinu u sester klaristek, jejichž původní klášter s kostelem podlehl následkům zemětřesení. V pondělí nás doprovodná vozidla popovezla do hor a zbytek trasy jsme pokračovali krásnou přírodou. Přespali jsme ve Spellu a další den jsme přes Eremo delle Carceri (místo v přírodě nad Assisi, kde bratři sv. Františka přebývali) dorazili do cíle naší cesty. Dnes jsme si Assisi prohlédli jen tak zběžně, protože jsme se směřovali ubytovat, ale další den jsme si už vše prošli pořádně od Porciunkule až po kostel sv. Františka.

Možná bych ještě mohl poznamenat, že tento den byl náročný pro našeho pana řidiče, který musel řešit opravu auta. Nakonec zjistil, že co si člověk neudělá sám, to nemá, ale naštěstí je šikovný, tak to zvládl, a ve čtvrtek jsme všichni mohli odjet zpátky na Moravu.

Video z pouti je ke shlédnutí na: <https://www.youtube.com/watch?v=zE6VlrAsRgM>

o. Nik



Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

Ve čtvrtek 5. 11. se budeme společně modlit za naše zemřelé. **V 16 hodin** bude v Jeníkově mše svatá v kapli sv. Anny a po ní se půjdeme pomodlit na hřbitov.

Diecézní setkání mládeže

V Litoměřicích ve dnech 20. – 22. 11. se uskuteční Diecézní setkání mládeže. Setkání je určeno pro mládež ve věku 14 – 26 let. Zájemci se hlase u katechetky Lucie Soškové.

Vyrábění a dekorace ADVENTNÍCH VĚNCŮ

Sejdeme se v sobotu 28. 11. od 16 hodin na faře v Jeníkově.

Sebou si vezměte korpus a adventní svíčky. Větvičky i drobné ozdoby budou nachystané. Také si společně popovídáme při čaji, kávě a sladkém pohoštění.

Mikuláš

V sobotu 5. 12. 2026 navštíví Mikuláš a anděl jeníkovskou farnost.

Hodné děti i s rodiči ho můžou potkat v:

Hudcově v 16:00 (u hospody)

Lahošti v 16:30 (u kapličky)

Oldřichově v 18:00 (před hospodou)

Jeníkově v 18:30 (kostel).



Adventní koncerty

12. 12. vystoupí v kostele Iveta Blanarovičová v 17 hodin.

17. 12. v 17:30 vystoupí Duchcovský pěvecký sbor.

V pátek 18. 12. od 17 hodin zveme především děti na **vánoční odpoledne na faře.**

Společně se naladíme na vánoční atmosféru, zahrajeme si hry.



Vánoční setkání s farníky a dobrodinci se uskuteční ve **středu 30. 12.**

Součástí bude společné pohoštění, mše svatá, zpívání koled u betléma a společné ohlédnutí za rokem 2026.

FARNÍ KAVÁRNA probíhá **1x za měsíc vždy v odpoledních hodinách**, je to místo neformálního přátelského setkání. Termín bude vždy vyvěšen na nástěnce a na stránkách facebooku Fara Jeníkov

Družba našich farností FATYMu s Jeníkovem probíhá již 27. rok

Za tu dobu se událo mnohé: spousta dětí a mladých prožili táborové i jiné pobyty na našich farách a mnozí z jižní Moravy Jeníkov navštívili nebo i nějakým jiným způsobem pomohli. Záměrem celé družby je napomoci farnosti Jeníkov a Zabrušany, aby se mohly nalézat cesty ke sblížení, a to na základě křesťanských hodnot, které jsou svým způsobem každému člověku vlastní, ale na severu tak trochu pozapomenuté. Není divu, že poté, co mladí z Jeníkova zažili tak říkajíc jiný svět na jižní Moravě, ne jeden z nich vyslovil své tajné přání: až budu dospělý, chtěl bych se nastěhovat do Vranova nad Dyjí. Nevíme, kam se bude družba s Jeníkovem ubírat dál, ale už teď je zřejmé, že tento projekt přinesl obohacení na obou stranách. Moraváci objevili Jeníkovsko jako krásný kraj naší země s úžasnou přírodou, bohatou křesťanskou minulostí a s lidmi, kteří jim přirostli k srdci. A jeníkovští zase díky této družbě dostali šanci prožít něco, co by jinak nezažili – objevit křesťanství jako životodárnou sílu a zažít přátelství, která přetrvávají.



Díky všem, kdo se na této družbě doposud podíleli a samozřejmě jsou zváni další, aby využili vše, co se takto nabízí.

Cesta, kterou jsem opravdu neplánovala, aneb začalo to jednou limonádou



Pocházím z farnosti Jeníkov, ale teď už se víceméně považuji za Moravačku. Jak to všechno začalo? Ani ve snu by mě nenapadlo, že někdy budu člověkem, který bude žít podle víry. „Náhodou“ se stalo, že jsem jednou byla na návsi v Hudcově u Jeníkova. Byla neděle a překvapilo mě, že tudy procházela skupina pěších poutníků. Zjistila jsem, že jdou pěšky z Prahy do Jeníkova. Nabídla jsem jednomu z nich limonádu a začala se s nimi družit a povídat si. Později se ukázalo, že můžeme pěkně spolupracovat a já jako svobodná matka jsem se začala připravovat na křest společně se svou dcerou Ivetou. Pokřtěny jsme byly už ve Vranově nad Dyjí v roce 2008. Vybrala jsem si křestní

jméno Klára Marie a za kmotru katechetku Petru Kláru. Při biřmování jsem si pak vzala za kmotru sestru Táňu Dohnalovou. Dál jsem žila na severu a také na jiných místech naší země podle toho, jak se okolnosti vyvíjely. Ale život se se mnou nemazlil a ani já s ním.

Když už jsem byla téměř v koncích, nastěhovala jsem se na Moravu a vzala život podle víry skutečně za svůj. Přátelé z farností spravovaných FATYMem mi pomohli řešit mé zdravotní problémy. Podařilo se mi udělat si rekvalifikaci a začít pracovat jako asistentka ve škole a ve školce. A dařily se i další věci. Přestala jsem kouřit a podařilo se mi ze svého života vyřadit i alkohol, který jsem dříve užívala v nezdravé míře. Udělala jsem si autoškolu. To všechno bylo spojeno s tím, že jsem ještě více objevila osobní vztah k Pánu Bohu a poctivou, pravidelnou víru. Nikdy bych nevěřila, že se podaří vyřešit i všechny závislosti, které jsem si ze severu, ze svého bývalého života, přinášela.



Když se letos v červenci podařilo i úplné oddlužení, cítila jsem se jako znovuzrozená a svobodná. Nyní, když se dívám zpět, zdá se mi škoda, že jsou ještě lidé, kteří neobjevili radost křesťanského života a osobní vztah s Pánem Bohem. Každému bych to přála. Děkuji všem, kteří mi byli v životě nablízku, když jsem Pána Boha hledala a nalézala a zároveň s tím nacházela i řešení problémů, které se mi zdály neřešitelné. Nyní vidím, že neřešitelné problémy se pro mě staly šancí najít řešení, které má Bůh – a to nejen pro mě, ale pro každého – připravené.

Simona, zvaná paní slečna.

Rozhovor

1. Je velký rozdíl mezi životem na Moravě a na Jeníkovsku?



Veliký je slabé slovo, protože ti, kdo zažili Jeníkovsko a pobyt zde na Moravě mezi křesťany a jejich kamarády, zjišťují, že jsme se ocitli úplně v jiném světě. A na mě to tak od začátku působilo, proto jsem se sem na Moravu vždycky vracela, a nakonec jsem se rozhodla, že zde chci i zakotvit.

2. Říkáš, že jsi přestala kouřit, jak se ti to podařilo? Jistě by po tom toužili i další.

V životě jsem to zkoušela už mnohokrát přestat kouřit, ale teprve tady na faře ve Vranově se mi to podařilo a už 2 roky nekouřím. Stalo se to takto. Domluvila jsem se, že vždycky když na mě přijde pokušení, tak mohu přiběhnout za někým z fary a pomodlit se s ním desátek růžence, a tak společně vyprosit sílu, abych nevzala cigaretu do ruky. No, a i když to byl boj urputný, trvalo to řadu měsíců, pak jsem zjistila, že nejenomže cigarety už nepotřebuji, ale že dokonce k nim mám i odpor.

3. Co říkají nejbližší příbuzní na to, že ses dala na víru a přestěhovala na Moravu?

To, že jsem odešla na Moravu, chápou celkem v pohodě. Protože mi přejí, abych byla radostná, a vidí, že se mi tady podařilo vyřešit řadu problémů, které bych na severu asi nezdolala. To, že jsem věřící, respektují, ale nechápou. Občas je tam nějaká štiplavá poznámka, ale když vidí, že se kvůli tomu od nich nevzdaluji a že je mám i tak ráda, že je chápu, protože jsem prožívala podobný životní pohled, tak ve skutečnosti jsou rádi, že jsem, jaká jsem.

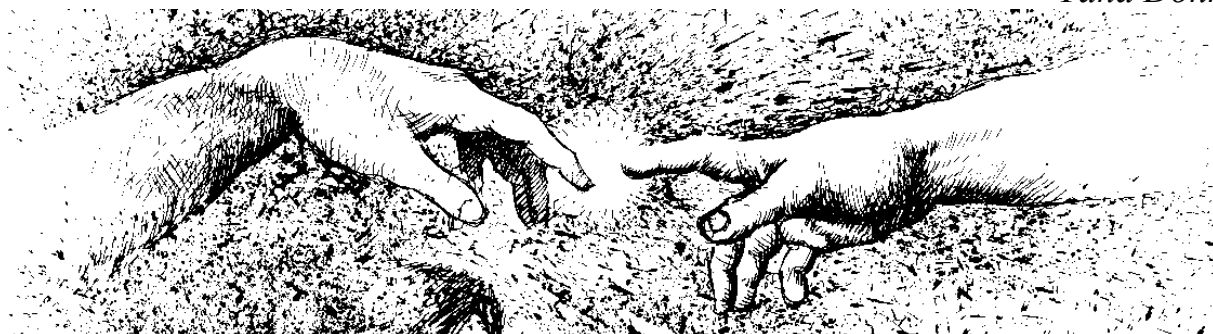
4. Je o tobě známo, že jsi ctitelkou různých světců, máš některého oblíbeného?

Zvláště v roce 2021, když byl rok sv. Josefa, tak jsem si oblíbila tohoto světce natolik, že jsem k němu konala různé poutě, pobožnosti, a dokonce jsem přijala i zasvěcení k sv. Josefovi. Kromě sv. Josefa mám oblíbené i další světce, např. sv. Františka z Assisi a sv. Kláru.

5. Jsi jediná z Jeníkovska, kdo se dlouhodobě nastěhoval na Moravu?

Kdepak. Jsem zde již 7 let a za tu dobu se zde vystříдалo několik dalších Jeníkovských a v tuto chvíli zde trvale setrváváme tři, kteří jsme Moravu přijali za svůj domov, a to ne jenom dočasný.

Táňa Dohnalová



Zlatá sobota v Žarošicích

Na začátku července jsme zveřejnili prosbu o finanční prostředky na zhotovení krojů pro jeníkovská děvčata. Chtěli jsme je totiž společně se soškou jeníkovské Matičky Panny Marie vypravit na pouť do Žarošic na tzv. Zlatou sobotu.

Jak vznikl nápad a proč

Před rokem touto dobou začal vznikat nápad vypravit se do Žarošic na Zlatou sobotu. Tak trochu k tomu přispěla i naše sestra Danka, která na Facebooku zveřejňovala fotografie právě z této pouti. Matičky, kroje a celá atmosféra pouti se nám zalíbily natolik, že jsme začaly přemýšlet, zda by nebylo krásné podniknout něco podobného právě s jeníkovskými děvčaty. Vždyť právě jim by se taková pouť mohla líbit. Zároveň jsme si uvědomovali, jak silná bývají místa, kde se konají poutě spojené s procesím. I to bylo jedním z důvodů, proč jsme si řekli, že by stálo za to něco takového vyzkoušet.

Vývoj kroje

Postupně jsme začali přemýšlet, jaký kroj vytvořit. Chtěli jsme, aby byl opravdu jeníkovský a zároveň měl nějaký smysl. A tak snad Duch Svatý zavál a vnukl nám myšlenku, že by kroje mohly být právě v barvách milostného obrazu Panny Marie Jeníkovské.



Modrá – barva Panny Marie

Růžová – barva pláště Panny Marie Jeníkovské

Žlutá – nahrazuje zlatou, protože Panna Maria je Královna

Bílá – symbol čistoty Panny Marie

A tak se začalo. Nakoupila se látka, měřilo se, stříhalo a šilo. Postupně k sukni přibyla zástěrka. Jako halenky jsme zvolili zakoupená trička, která jsme ozdobili saténovými stuhami. Ty jsme si vzali jako základ nejen na trička, ale také do vlasů, na nosítka a do pasů. Hlavní švadlenou krojů se stala naše paní slečna Simča. Zkoušeli jsme různé variace a o nápady nebyla nouze – spíš bylo potřeba je trochu ukočírovat. Nakonec jsme ale byli spokojeni. Do budoucna bychom rádi kroje postupně ještě dozdobili.



První zkouška

První zářijový víkend jsme se se Simčou vydaly do Jeníkova, kde jsme kroje s děvčaty poprvé vyzkoušely. Také jsme si pověděly více o Zlaté sobotě, jejíž vznik a vývoj je opravdu zajímavý. Všechno dopadlo výborně, a tak jsme se mohli těšit na další víkend, kdy už se Zlatá sobota měla skutečně konat. Nutno ještě dodat, že během této doby se pracovalo také na nosítkách. Ta sestrojil br. Venca, a to dokonce i se sklápěcí vychytávkou. S. Lenka mezitím vytesala sošku Panny Marie Jeníkovské a ušila jí také šatičky.

Zlatá sobota

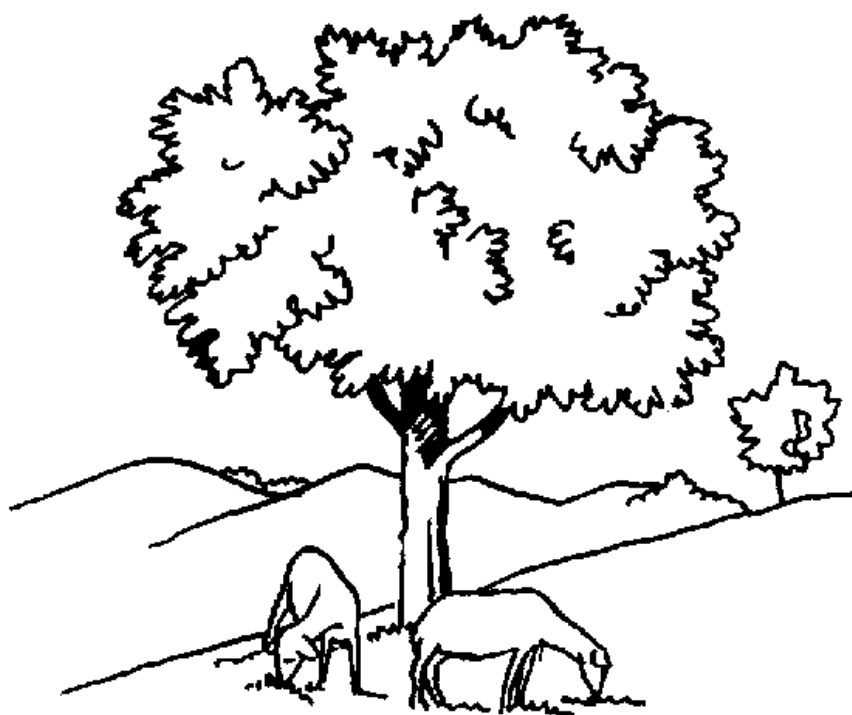
V pátek 11. září přijela jeníkovská děvčata spolu se sestrou Luckou na faru do Štítar. Po občerstvení tělesném i duchovním jsme se pustili do nácviku všeho, co je mělo v Žarošicích čekat. Jako první bylo potřeba naučit se správně chodit s nosítky. Protože jsme přímo s nosítky nacvičovat nemohli, posloužily nám k tomu schůdky, na které jsme posadili medvěda. Nacvičovali jsme příchod i odchod, položení nosítek i pokleknutí. Děvčata se také naučila pěkně přednášet modlitbu k Panně Marii Jeníkovské a nacvičila píseň, která se při procesí stále zpívá. V pátek se tak podařilo zvládnout vše potřebné.

V sobotu už se doladřovaly kroje a děvčata si připravila účesy. Krátce po 14. hodině se vyrazilo směrem na Žarošice. Po příjezdu se děvčata převlékla, a protože jsme tuto pouť chtěli zároveň pojat jako velkou prosbu za litoměřickou diecézi, za farnost Jeníkov a za naše blízké, šla ke svátosti smíření, aby vše mohla prožít s čistou duší. V 17:15 začala tzv. poklona. Všechna procesí se seřadí a za zpěvu písně k Panně Marii přicházejí v průvodu do kostela. Každé procesí má přitom svou vlastní píseň. V kostele se jednotlivá procesí pokloní Panně Marii a přednesou jí svou prosbu. Po skončení poklon následuje mše svatá. Po ní vycházejí jednotlivé skupinky s osvětlenými Matičkami opět v průvodu z kostela. Naše děvčata vše zvládla na jedničku. Paní slečna Simča předala Žarošické Panně Marii za celou poutní výpravu sklenici s prosbami, kterou jsme připravili už v pátek. Mnozí byli překvapeni, že se k žarošickému procesí přidala skupina až ze severních Čech. Pozornost vzbudily také kroje, které děvčata v Žarošicích poprvé představila. Pout' v Žarošicích je na seznamu nemateriálních statků dědictví České republiky.

DĚKUJEME všem, kteří nám na kroje přispěli, Vy máte velký podíl na tom, že jsme si mohli dovolit to, jak kroje vypadají. Jsou sice chudé, ale díky Vaší podpoře, je můžeme dále vyzdobovat. Díky Vám jsme také mohli těchto krojů ušít více. Rádi bychom, aby se naše skromná jeníkovská skupinka více rozrostla.

Svatý František z Assisi: Když člověk objeví, na čem opravdu záleží

Když se řekne svatý František z Assisi, mnozí si představí člověka, který rozuměl zvířatům, miloval přírodu a žil v chudobě. Jeho životní příběh však nabízí mnohem víc. Je to příběh člověka, který postupně objevil, co dává životu skutečný smysl.



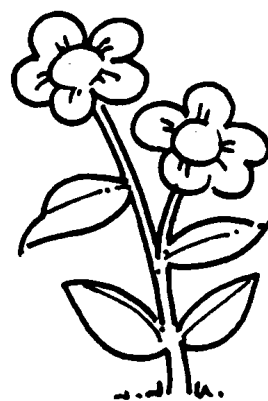
František pocházel z bohaté rodiny obchodníka. V mládí měl rád společnost, zábavu a toužil po slávě. Chtěl něco dokázat a být někým. Válka, zajetí a nemoc však narušily jeho představy. Začal hledat, co je v životě opravdu důležité. Významnou proměnou prošel také jeho vztah k lidem. Dříve se štítil malomocných a vyhýbal se jim. Později jednoho z nich objal a políbil. Ve svém životním svědectví napsal, že to, co mu dříve připadalo hořké, se mu proměnilo ve sladkost duše i těla. Nezměnil se nemocný člověk, ale Františkův pohled na něj. Tato proměna souvisela

s jeho vírou v Ježíše Krista. František nechtěl jeho učení pouze obdivovat, ale skutečně podle něj žít. Postupně se vzdal mnoha věcí, které pro něj byly dříve důležité. Ne proto, že by jimi pohrdal, ale protože objevil něco, co pro něj mělo větší cenu. Jeho příklad přitahoval další lidi a vzniklo kolem něj společenství bratří.

Co nám může Františkův příběh říci dnes?

Nemusíme se vzdát všeho, co vlastníme, ani změnit celý svůj život od základů. Můžeme si však všimnout, kolik času a energie věnujeme úspěchu, majetku nebo vlastnímu pohodlí. Přitom nám někdy uniká to nejcennější: dobré vztahy, ochota pomoci, schopnost odpustit a zájem o lidi, kteří zůstávají na okraji naší pozornosti. František nám připomíná, že změna nemusí začínat velkým rozhodnutím. Někdy začíná jedním setkáním nebo ochotou podívat se na druhého člověka jinýma očima. Pro věřícího člověka je zdrojem této proměny vztah ke Kristu. Pro každého z nás však může být jeho příběh příležitostí k zamyšlení: Žijeme opravdu podle toho, co považujeme za důležité? A dokážeme někdy odložit vlastní pohodlí, abychom byli nablízku někomu, kdo nás potřebuje?

Svatý František nezanechal světu jen příběhy o ptácích a vlkovi. Zanechal svědectví o tom, že člověk může změnit svůj život, když objeví něco, co přesahuje jeho vlastní zájmy. Možná právě v tom spočívá jeho poselství i pro naši dobu: Nejde jen o to, kolik toho v životě získáme, ale také o to, kým se díky svému životu staneme.

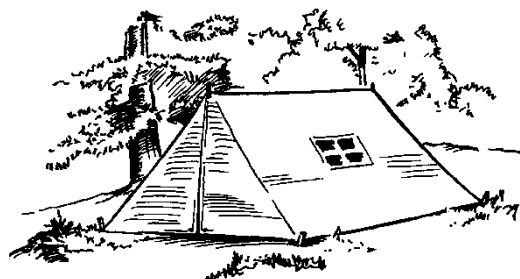


o. Nik

Tábor 2026 – sv. František z Assisi a sv. Klára

Ve Vranově nad Dyjí proběhl 4. – 11. 7. tábor pro děti převážně z okolí Jeníkova. Hlavním tématem byl letos sv. František z Assisi a sv. Klára.

V sobotu ráno jsme vyrazili z Jeníkova s 13 dětmi na Moravu. Bohu díky jsme dobře dorazili vlaky až na Šumnou a potom jsme pěšky došli do Vranova nad Dyjí, kde nás přivítali vedoucí a další děti. Hned první den jsme se už setkali s hlavními táborovými postavami, se sv. Františkem a sv. Klárou. Celý tábor provázely různé scénky ze života sv. Františka



a sv. Kláry, které hráli vedoucí, a také spousta her na táborové téma. V neděli brzo ráno vyrazila skupinka děvčat na slavnost Božího Těla do Vratěnína jako družičky. Přes den jsme hráli různé hry, například jsme spolu se sv. Františkem pomáhali malomocným.

Během tábora jsme byli na mši sv. na Vranovské přehradě na Štice a dokonce také v kapli vranovského zámku. Batikovali jsme táborová trička. Krásným bodem tábora byla adorace v kostele. Ve středu jsme jeli na výlet do Hostimi, kde je kostel sv. Františka z Assisi. V Hostimi jsme zašli do domova pro seniory a zazpívali jsme tam s dětmi písničky. Na táboře nechyběl ani táborák a stezka odvahy. V pátek před odjezdem se konala oslava schválení františkánské řehole papežem a děti se mohly zúčastnit různých soutěží. Večer děti dostaly táborové diplomy a odměny. Tábor utekl rychle a přinesl spoustu nových zážitků.

Marie D.

Chaloupka pro holky ve Vranově nad Dyjí

V sobotu jsme s děvčaty přijely do Vranova nad Dyjí, kde začala chaloupka. Hlavní vedoucí s. Táňa a Karel nás už čekali. Jako minulý rok i letos jsme se vydali s hlavními vedoucími do kopce křížovou cestou a našli indicie – ruličku papíru ve velkém tubusu. Po rozbalení se nám



ukázal velký obrázek – strom života. Holky do obrázku po vzájemné diskusi dopsaly a domalovaly, co je důležité v našem životě.

Během celé chaloupky jsme se věnovali tématu: Cesta odvahy – životnímu příběhu Panny Marie. Sobotní večer pokračoval hraním hry s názvem Pravda a lež, touto hrou jsme se lépe poznali. Na letošní chaloupku přijela poprvé dívka Renata, která neznala FATYM. V neděli jsme ráno s celou farností slavili mši svatou, po obědě jsme barvili trička. Holky se rozhodly jet s otcem Markem

do Rakouska na závěr pěší pouti, zde se účastnily mše svaté. Další dny jsme si prohlédli muzeum ve věži, areál fary ve Vranově s výkladem otce Marka. V úterý jsme se vyšplhali na

zámek, prošli k Felicitině studánce a mohli obdivovat zámecké zahrady a vrcholem bylo slavení mše svaté v zámecké kapli. Další dny jsme slavili mši svatou ke cti andělů strážných na Hallamasskově vyhlídce přímo v přírodě. Otec Marek nám zde barvitě přiblížil zázrak, kdy zde dvě dívky přežily pád z výšky 359 m n. m. Také jsme jeli na výlet do Břeclavi, zde jsme navštívili historické památky a občerstvili se limonádou. Holky se během pobytu naučily ušít látkovou taštičku či pouzdro, ani k tomu nepotřebovaly šicí stroj. Zato protrénovaly svoji zručnost a trpělivost.

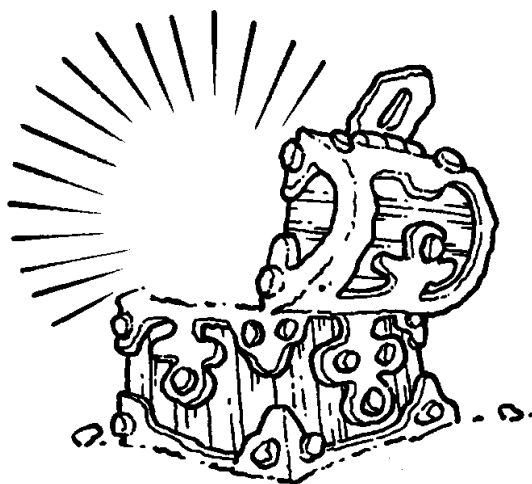
Přínosem chaloupky bylo více času na osobní promluvy, poznání se, čas na otázky ohledně víry, vztahů. Každý den se děvčata dozvěděla, co vše prožila Panna Maria, její radosti i těžší chvíle, které zvládla díky důvěře v Pána Boha. Poslední večer byl rozlučkový, ve tmě jsme si na zahradě rozsvítili světélka, zahráli hru, hlavně byli spolu. Děvčata dostala jako dárek růženec se svým jménem.

Lucie Sošková

TYNAF 2026

Prázdniny v Jeníkově zakončil TYNAF (Týden na faře). Program si připravila katechetka Lucka s Marií a s otcem Nikem, který každý den sloužil mši svatou. Ve čtvrtek se konala v Lahošti velká olympiáda pro děti. Na stanovištích značně pomohli lidé z okolí a zasoutěžit si přišly děti různých věkových kategorií. Každý soutěžící si po skončení olympiády odnesl sladkou odměnu. Následovala mše svatá v kapličce. Během TYNAFu měly děti možnost více se seznámit s nově blahorečenými Janem Bulou a Václavem Drbolou a také se skutky tělesného i duchovního milosrdenství. Děti měly také prostor strávit spolu více času, jeden večer jsme s dívkami na hřišti "jen tak" seděly a povídaly si o tématech, které je zajímají. V sobotu jsme vyrazili na výlet. Dopravili jsme se vlakem do Velkého Března, kde jsme navštívili zámek s krásnou zahradou. Na prohlídce zámku jsme se dozvěděli spoustu zajímavého o rodu Chotků a paní průvodkyně výklad zpestrovala různými zajímavými hádankami. Zpátky do Jeníkova jsme nejeli stejným způsobem. Cestu jsme si zkrátili přejezdem přes řeku Labe na přívoze a z obce na protějším břehu jsme se už zpět dostali vlakem bez přestupování. Večer jsme se snažily uvědomit, za co můžeme Bohu poděkovat, také za co Ho poprosit a za co Ho chválit. V tématu duchovní milosrdenství jsme také zmínily pojem odpuštění, o něm jsme diskutovali. Ze soboty na neděli byla přespávačka na faře. V neděli ráno jsme se po snídani vypravili pěšky na mši svatou do Duchcova. Po návratu na faru byl čas na úklid a potom jsme měli společný nedělní oběd. Holky si také ještě pustily oblíbené písničky, bylo to pro ně důležité.

Marie D.



Ze soluňáckého misijního týdne v Jeníkově 2026

Na přelomu prázdninových měsíců farnost Jeníkov prožívala tradiční program spojený s pobytem soluňáků. Zde můžeme nahlédnout, jaký byl letos.



V úterý po příjezdu byla sloužena mše svatá v jeníkovském kostele. Ve středu soluňáci v kostele ministrovali na pohřbu a slavili poutní mši svatou v kapli svaté Anny. Ve čtvrtek nás čekal náročný úkol – vynosit cement, krytinové tašky a vodu k troskám kaple sv. Jana Křtitele na vrchol Jedovina, kde právě probíhá rekonstrukce této kaple. Odpoledne soluňáci sloužili mši svatou v Hudcově na místě, kde původně stála kaple sv. Antonína z Padovy. V pátek nás otec Marek vzal na výlet k České Lípě do přírodních krás zvaných Peklo. V sobotu jsme se vypravili na vrchol Chotyni, kde jsme kamením dosypali traverzu v základech kříže postaveného zde soluňáky před dvěma lety. Odpolední mše svatá v poli na místě staré obce Verneřice byla jako vždy velmi krásná. Počasí sem přineslo větrno a ochlazení po předešlých čtyřicetistupňových vedrech. V neděli při slavnostní bohoslužbě ve farním kostele v Jeníkově proběhly tři křty a dva manželské páry tu obnovily své manželské sliby. Po skončení se celé společenství poradovalo při slavnostním obědě na farním dvoře.

Karel Žák

Moravská automobilová pouť do Jeníkova

První říjnovou sobotu se uskutečnila již tradiční moravská automobilová pouť k Panně Marii Jeníkovské, Matce Důvěry. Pouť začala v Hudcově, na místě, kde stávala kaple sv. Antonína a dnes zde stojí kříž. Další zastávkou byla kaple v Lahošti, kde poutníky oficiálně přivítal o. Marek. Odtud se účastníci vydali pěšky do jeníkovského kostela sv. Petra a Pavla. Cestu provázela společná modlitba růžence. Mši svatou zde slavil otec Nik. Ve svém kázání připomněl právě probíhající jubilejní rok sv. Františka z Assisi a zdůraznil, že pokud budeme svůj pohled upírat k Pánu, podobně jako sv. František, budeme se více zaměřovat na dobro. Na závěr byla požehnána nová vitráž v kostele – svatý Pavel.

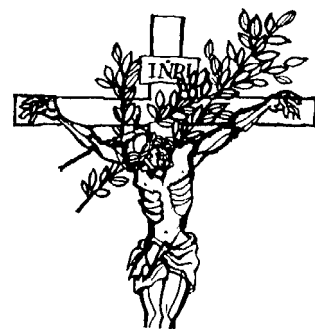
Po mši svaté byli poutníci pozváni k občerstvení na jeníkovskou faru. Setkání se neslo ve znamení rozhovorů o víře a svědectví děvčat z Jeníkova a okolí, která od dětství jezdí na pobyty na Moravu. Jejich zkušenosti ukázaly, jak může víra ovlivňovat a proměňovat lidský život. Program v Jeníkově zakončila modlitba v kapli sv. Anny. Na zpáteční cestě se poutníci zastavili také v historickém městě Kadani. Měli možnost prohlédnout si zdejší kostely a setkat se s místním farářem, o. Josefem Čermákem, který je srdečně přijal.

Táňa D.

Díky za kříže a další

Chci touto cestou poděkovat všem, kteří vzali za své některý kříž nebo kapličku a péči o ně. Díky za ty, kteří dbají o květiny (ne umělé), za ty, kdo občas zapálí u kříže svíčku nebo zorganizují nějakou pobožnost. Těšíme se, že se zapojí i další a udělají zkušenost s Boží blízkostí na těchto posvátných místech.

P. Marek Dunda.



Vtipy nesmí chybět!!!



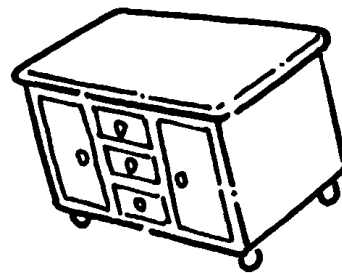
Dva muži sedí u piva a jeden se ptá druhého: „Proč jsi dnes takový smutný?“ „Ale, hochu, před měsícem jsem řekl manželce jednu větu a ona se se mnou přestala bavit.“ „Tak to snad není důvod k smutku, to je dobrý.“ „No jo, jenomže ona se už se mnou baví zase a já si nemohu vzpomenout, co to bylo za větu.“



U psychologa:

- „Stává se vám, že slyšíte hlasy a nikoho nevidíte?“
- „Jo, dost často.“
- „Kdy nejčastěji?“
- „Když telefonuju!“

Nikdo mě nemiluje tak, jako moje lednička.
Jen mě uvidí, hned se rozsvítí.



Blondýnka v Ikey:

- „Prosím vás, vejde se mi tahle skříňka do auta?“
- „Jaké máte auto?“
- „Zelené.“
- „Nevejde.“

Dnes mě naštval hrobník. Na otázku, kde je hrob číslo 157 mě seřval, proč prej vylejzám, když pak netrefím zpátky!

Píše muž ženě z vězení: „Děkuji za ten pilník, co jsi mi poslala zapečený v koláči. Teď mám nejkrásnější nehty v bloku A.“

Můj kamarád objímal svoje auto, líbal kapotu a dveře. Vzlykal, úplně se zhroutil a skoro až kvílel. Tak jsem k němu přišel a zeptal se: „Prodáváš ho?“
A on: „Ne, moje žena právě udělala řidičák.“



Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2026 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2026. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300